

OLGA VAN DER MEER

Single Shirley

ABCOUDE

GROTE LETTER BIBLIOTHEEK

‘Mooi, het is weer weekend.’ Met een uitgelaaten gebaar sloot Shirley Hoogenboom haar computer af en ruimde haar bureau op.

‘Althans, bijna,’ zei haar collega Alicia met een blik op de klok, die tien voor vijf aanwees.

Shirley haalde haar schouders op. ‘Wie maakt zich nou druk om die paar minuten? Kom op Alies, stop ermee.’

‘Even deze lijst afmaken.’

Zonder acht te slaan op Shirley, die met haar vingers op het bureaublad trommelde, werkte Alicia rustig door. Exact om vijf uur schoof ze haar stoel naar achteren.

‘Je bent een zeer precieze werknemer,’ prees Shirley. ‘Ik zal de baas vertellen dat hij je opslag moet geven.’

‘Nou, graag.’

Lachend liepen de twee jonge vrouwen de gang op, die druk bevolkt was. Iedereen

haastte zich naar de uitgang om zo snel mogelijk aan de vrije dagen te beginnen. 'Prettig weekend,' klonk het van alle kanten.

'Dat zal best lukken,' grijnsde Shirley.

Ze ging nooit met tegenzin naar haar werk op de afdeling personeelszaken van een groot warenhuis, maar op vrijdagmiddag had ze altijd schoon genoeg van de werkweek. Vanaf een uur of twee begon het weekend al te lonken, een weekend dat door haar en Alicia, plus vier andere collega's steevast ingeluid werd in het café om de hoek. Ook nu trokken ze er weer met z'n zessen heen.

'Jeffrey, een groot glas koude, witte wijn voor mij!' riep Shirley uitbundig tegen de barman.

'Meid, wat ben jij vrolijk vandaag.'

Petra stak een sigaret op en vergat, zoals gewoonlijk, de rest van het gezelschap te presenteren. Alicia greep het pakje en deelde er vrolijk van uit. Petra lachte. 'Sorry hoor, dat zal ik wel nooit leren.'

'Geeft niet, we bedienen onszelf wel.'

'Volgens mij is Shirley verliefd,' zei Willem, de draad van het gesprek weer oppakend.

'Single Shirley? Onmogelijk,' grijnsde Ber-

nard.

Hij was met zijn vijfenveertig jaar de oudste van het stel, maar deed altijd net zo vrolijk mee. Sinds zijn scheiding, een half jaar geleden, had hij zich bij dit clubje collega's aangesloten en ze hadden hem met open armen ontvangen. Hij liet nooit merken dat hij een stuk ouder was en al het nodige had meegeemaakt en stuk voor stuk mochten ze hem graag.

Shirley grinnikte om haar bijnaam. Het was waar, het was al tijden geleden dat ze voor het laatst een vriend had gehad, maar dat was geen bewuste keuze. Ze was gewoonweg de goede man nog niet tegengekomen en ze experimenteerde nu eenmaal niet graag op het gebied van de liefde. Petra en Kelly hadden voortdurend kortstondige verhoudingen die uitgebreid op het werk werden besproken, maar Shirley was anders. Onder haar luchtige gedrag zat een serieus karakter verborgen, een kant van haar die bij oppervlakkige contacten niet snel bovenkwam, ook niet onder haar collega's. Alleen Alicia, met wie ze op één kamer werkte en met wie ze bovendien al sinds haar jeugd bevriend was, kende Shirley door en door. Ze zat nu geamuseerd toe te kij-

ken hoe Shirley bedolven werd onder een spervuur van vragen en plagerijtjes.

‘Ik vertel toch niks,’ beweerde Shirley met een geheimzinnig gezicht. ‘Werk en privé moeten gescheiden blijven.’

‘Maar we mogen toch wel weten of er een kandidaat is?’ riep Willem.

‘Ja, dan kan hij zijn pogingen om je te versieren tenminste eindelijk staken,’ plaagde Kelly.

Ze schoten in de lach bij de vernietigende blik die Willem haar toewierp. Het was waar dat hij een zwak had voor Shirley, maar ze had hem duidelijk te verstaan gegeven dat de affectie van één kant kwam. Hij had zich er sportief bij neergelegd.

‘Nou, goed dan,’ zei Shirley uiteindelijk toen iedereen bleef aandringen. ‘Ik zal vertellen waarom ik in zo’n goede stemming ben.’ Met een geheimzinnig gezicht keek ze haar collega’s één voor één aan en langzaam, op effect berekend, vervolgde ze: ‘Ik ga dit weekend mijn kamer opknappen en daar heb ik enorm veel zin in!’

Er ging een zucht van teleurstelling door de gelederen.

‘Is dat alles?’ vertolkte Petra hun aller ge-

dachten. ‘We rekenden echt op een wilde love-story.’

‘Nee, dat laat ik graag aan jou en Kelly over,’ antwoordde Shirley liefjes.

‘Meid, je weet niet wat je mist,’ zei Kelly, niet in het minst beledigd. ‘Persoonlijk vind ik het wel weer eens tijd worden dat jij een afspraakje moet hebben.’

‘Goed idee,’ viel Bernard haar bij. ‘Heb je iemand op het oog voor haar?’

‘Zég, ik ben prima in staat mijn eigen afspraakjes te regelen,’ protesteerde Shirley.

‘Bewijs dat maar.’ Iedereen stemde luidruchtig met deze woorden in.

‘Oké.’ Overmoedig keek Shirley om zich heen, de bezorgde blik van Alicia vermijdend. Alicia kende haar vriendin en wist dat die nu onder haar grote mond zat te bibberen van onzekerheid. Maar Shirley wilde zich voor geen prijs laten kennen en was absoluut niet van plan alsnog terug te krabbelen.

‘Waar wedden we om en wat moet ik doen?’

‘Als jij binnen een kwartier één van de aanwezige mannen hier weet te strikken voor een avond uit, dan betalen wij de komende maand je rekening hier in het café,’ stelde Willem

voor.

‘Daar sloof ik me niet voor uit. Drie maanden minstens, tenslotte zijn jullie met zijn vijven.’

‘Maar dan moet het wel een vreemde man zijn,’ eiste Petra. ‘Niet Jeffrey of één van de vaste klanten. En als je verliest, kost het je een etentje voor ons allemaal.’

‘Dat kan mijn portemonnee niet meer hebben, dus ik zal extra mijn best moeten doen,’ lachte Shirley.

‘Jongens, hou op,’ kwam Alicia nu tussenbeide. ‘Een geintje is leuk, maar laten we nou niet overdrijven. Wie weet hoe dit uit de hand gaat lopen.’

‘Misschien houdt Shirley er wel de liefde van haar leven aan over,’ zei Kelly.

‘Alles, die kans wil je me toch niet ontnemen?’ grapte Shirley. Ze stond op en keek om zich heen. ‘Jongens, wens me sterkte. Op wie zal ik mijn verleidingskunsten uitproberen?’

‘De man die nu binnenkomt,’ wees Bernard. ‘Het is hier maar klein, alle aanwezigen hebben van ons gesprek mee kunnen genieten, dus dat telt niet.’

‘Oké, daar ga ik.’

Met opgeheven hoofd liep Shirley de paar

meter naar de deur, waar een jonge, niet on-aantrekkelijke man zijn jas uit stond te trekken. Zijn uiterlijk viel tenminste mee, voor hetzelfde geld hadden haar collega's een klein, oud en kalend mannetje uitgezocht. O, waarom was ze ook zo stom om op dergelijke dingen in te gaan? Als ze Alicia hadden uitgedaagd, zou die dat op kalme wijze afgewimpeld hebben, maar zij moest zich weer zo nodig bewijzen. Single Shirley noemden ze haar. Ze zouden er beter Stomme Shirley van kunnen maken, dacht ze somber. Dit alles vloog in enkele seconden door haar hoofd terwijl ze recht op de man afliep. Hij keek haar vragend aan.

Voor ze bij hem was, fluisterde Shirley indringend: 'Werk alsjeblieft mee. Mijn reputatie...' Ze maakte een vaag handgebaar naar het tafeltje waar vijf man afwachtend toekeken. 'Hé, lekker stuk,' vervolgde ze toen luid. 'Jij ziet eruit als iemand die snakt naar een avondje uit in mijn gezelschap. Wat dacht je van een bioscoopje morgenavond?'

'Wij samen, bedoel je?' Er verschenen pretlichtjes in zijn ogen. 'Of gaat die hele groep daar mee? In dat geval pas ik, maar anders graag. Geef me je adres maar, dan haal ik je

om acht uur op.'

'Bedoel je...? Ga je...?' stotterde Shirley verbluft. Ze had gehoopt op een beetje medewerking, maar zo'n vlotte overwinning had ze niet verwacht. 'Wil je echt?'

'Zo'n charmante uitnodiging kan ik onmogelijk laten schieten.' De man stak zijn hand uit en Shirley greep hem alsof het een reddingsboei betrof. Ze stond te trillen op haar benen en haar hart bonsde luid. 'Geert van der Zande.'

'Shirley Hoogenboom. Wacht, ik zal mijn adres even noteren.' Ze krabbelde wat op een bierviltje, dat hij wegstopte in zijn binnenzak. 'Tot morgen dan maar. En... eh, bedankt, hè.'

'Graag gedaan. Tot morgen. Ga je overwinning maar vieren.' Met een knipoog liep hij naar de bar.

Onder luid gejuich werd Shirley weer aan haar tafel ontvangen.

'Klasse,' prees Kelly. 'Ik ben echt niet verlegen op het gebied van mannen, maar zo'n directe aanpak zou ik niet durven.'

'Ik had ook maar een kwartier de tijd. Nou, ik denk dat ik nog maar een glaasje neem, het kan er nu wel van af.'

Onder grote hilariteit werd Jeffrey erbij ge-

roepen. Shirley zag vanuit haar ooghoeken dat Geert alles geamuseerd zat te bekijken. Ze voelde zich verlegen worden onder zijn blikken. Zodra haar glas leeg was, stond ze dan ook op.

‘Jongens, ik ga er vandoor. Mijn verfblikken en rollen behang wachten op me. Alies, ga je mee of blijf je hier?’

‘Ik ga met je mee. Ik geloof dat ik eens een hartig woordje met je moet spreken onderweg,’ zei Alicia.

‘Verpest het niet, hoor, anders willen we alsnog dat etentje,’ waarschuwde Petra.

‘Ik zal de rekening van vanavond nog maar even bewaren voor de zekerheid,’ riep Bernard hen na.

Het eerste stuk liepen de twee vriendinnen zwijgend naar huis, genietend van het zachte lenteweer. Ze woonden vlak bij elkaar. Shirley op de zolderverdieping van een oud herenhuis, Alicia nog steeds bij haar ouders, al zou daar binnenkort verandering in komen.

‘Shir, waarom liet je je nou weer zo meeslepen?’ vroeg Alicia halverwege ineens. ‘Jij bent zo niet, waarom doe je je toch steeds anders voor op zulke momenten?’

‘Ik weet het niet,’ bekende Shirley eerlijk.